DREPTURILE OMULUI ŞI DEMOCRAŢIA

Mihaela RUSANOVSCHI

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract: *Statul de drept ăi protecţia drepturilor omului sunt necesare pentru ca o democraţie să funcţioneze; să existe în realitate. Acest lucru se datorează faptului că, într-o democraţie, poporul ("cetăţenii") este suveranul şi, prin urmare, se guvernează singuri. Pentru această guvernare democratică, cetăţenii trebuie să convină în procesele democratice cu privire la reguli şi lege. Cu toate acestea, dacă se aplică reguli de majoritate simplă, există pericolul unei "tiranie a majorităţii" care încalcă nevoile unor persoane faţă de alte persoane , minorităţi.*

Cuvinte-cheie: *statul de drept, democraţie, drepturile omului, drept civil, separarea puterii în stat, pluralism politic.*

Pentru democraţie internaţională, statul de drept, drepturile omului şi democraţia sunt principiile fundamentale ale unei democraţii moderne. Cu toate acestea, care este relaţia dintre aceşti termeni? Și când este justificat să pretindem că statul de drept şi democraţia sunt ameninţate?

Drepturile omului sunt universale, indivizibile şi interdependente. Ele se bazează pe declaraţia universală a drepturilor omului pe care statele membre ale ONU au semnat-o acum 70 de ani şi care au fost completate de mai multe convenţii importante. Acesta este punctul în care democraţia se înscrie în drepturile omului şi drepturile civile. Conform Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului, toate fiinţele umane se nasc libere şi egale în demnitate şi drepturi. Țările care au adoptat Declaraţia Universală şi pretind a fi o democraţie trebuie să garanteze şi să recunoască aceste drepturi inalienabile ale omului.

Dispoziţiile constituţionale privind drepturile şi libertăţile omului se interpretează şi se aplică în concordanţă cu Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, cu pactele şi cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

În plus, drepturile civile sunt necesare pentru a realiza procesul de luare a deciziilor democratice. Numai atunci când există drepturi precum libertatea de exprimare, presa şi adunarea, dreptul la viaţă privată şi drepturi egale de vot, oamenii pot participa ca cetăţeni activi la negocierea noilor norme şi a legislaţiei care să intre în vigoare.

Pentru a evita orice abuz de putere şi pentru a controla coerenţa principiilor de drept, separarea puterilor asigură procedurile într-o democraţie. Acest principiu de bază presupune că o democraţie nu poate funcţiona decât dacă există o distincţie clară între cei care trec legile (legislativ), cei care le implementează (executiv) şi cei care le monitorizează şi verifică (sistemul judiciar).Această separare a puterilor şi recunoaşterea drepturilor umane şi civile presupune supremaţia legii într-o democraţie. Sau, punând-o diferit, statul de drept şi democraţia sunt ameninţate atunci când separarea puterilor şi a drepturilor omului şi a drepturilor civile sunt subminate. Un sistem judiciar funcţional este unul dintre pietrele de temelie ale unei societăţi democratice. Populaţia are nevoie de un sistem juridic pentru a rezolva disputele sub toate formele şi pentru a garanta aplicarea imparţială a legilor şi regulilor. Aplicarea legii care respectă drepturile victimelor infracţiunilor, suspecţilor şi infractorilor este, de asemenea, importantă.

Cooperarea pentru dezvoltare este utilizată pentru a întări întregul lanţ legal. De exemplu, o colaborare mai bună între instituţii, mai multe instanţe independente şi munca în domeniul egalităţii de gen în cadrul poliţiei

Apărătorii drepturilor omului ţi ale democraţiei trăiesc adesea în pericol, deoarece îi critică pe cei aflaţi la putere. Aceştia sunt monitorizaţi şi supuşi ameninţărilor, abuzurilor, violenţei sexuale, torturii, închisorii arbitrare şi crimelor. În acelaşi timp, abilitatea societăţii civile de a funcţiona este limitată deoarece statul împiedică înregistrarea şi finanţarea.

Respectarea drepturilor omului şi dezvoltarea democraţiei au făcut progrese diferite în ţările ce au la bază un sistem democratic bine consolidat. Cooperarea pentru dezvoltare este, prin urmare, adaptată cu atenţie pentru fiecare ţară. Unele ţări nu sunt guvernate în conformitate cu principiile politice democratice. Există o dezbatere continuă despre faptul dacă este corect să le acordăm sprijin indiferent. O mare parte a ajutorului se adresează organizaţiilor care promovează democraţia şi drepturile omului, independente de guvern, pentru a crea schimbări pe termen lung însă cea mai mare influenţă asupra instaurării unui sistem democratic o au cetăţenii activi care îşi apără drepturile şi credinţele în libertate şi cooperare.

O societate democratică nu este posibilă fără libertatea de exprimare. Libertatea de exprimare împuterniceşte oamenii să-şi exprime deschis cerinţele cu privire la modul în care agenţiile guvernamentale

şi de stat ar trebui să-şi îndeplinească îndatoririle şi le oferă oamenilor acces la alte drepturi, cum ar fi apa curată, un acoperiş deasupra capului, aprovizionarea cu energie şi asistenţa medicală. Jurnaliştii şi alţi actori media joacă un rol esenţial în controlul celor aflaţi la putere şi în descoperirea abuzurilor. Mai mult, tot mai mulţi oameni folosesc tehnologia digitală pentru a-şi mobiliza angajamentul pentru problemele sociale şi pentru a comunica ceea ce se întâmplă cu lumea în general. Dar, în acelaşi timp, multe regimuri folosesc tehnologia pentru a închide site-urile sensibile, pentru a răspândi propaganda şi pentru a pune capcane.

Bazându-mă pe relaţia reciprocă dintre democraţie şi drepturile omului, am

a început, argumentând, în primul rând, că drepturile omului sunt în mod inerent morale şi legale:legea nu poate crea drepturi morale universale, ci le poate recunoaşte sau chiar le poate modula, şi le transformă în drepturi ale omului. Desigur, pot exista drepturi morale universale

nu sunt însoţite de drepturi legale şi de norme juridice care se referă la numele drepturilor omului care nu sunt drepturile omului. Cu toate acestea, nu pot exista drepturi ale omului care nu sunt a la drepturile universale morale şi drepturile legale democraţia ne oferă atît drepturi cît şi obligaţia de a ţine cont de ele , de a îndeplini obligaţiile prevăzute şi de a acţiona in conformitate cu normele prevăzute de lege.

Relaţia complexă dintre democraţie şi drepturile omului arată necesitatea educaţiei în democraţie, care depăşeşte înţelegerea reducţionistă a democraţiei, pentru a recunoaşte doar voinţa majorităţii, nevoia de educaţie pentru drepturile omului. Educaţia pentru drepturile omului este fundamentul fundamental al implementării drepturilor omului, aşa cum fiecare om trebuie să ştie despre drepturile sale. Educaţia în domeniul drepturilor omului este o "necesitate" şi nu este "plăcută" în societatea pluralistă de astăzi în care drepturile omului ne permit să trăim într-o coexistenţă paşnică, cu respect pentru demnitatea umană a fiecăruia şi cu toleranţă peste graniţele tradiţiilor, culturilor , religii, opinii şi opinii mondiale

Bibliografie

1. https://www.ohchr.org/EN/UDHR/Documents/UDHR_Translations/rum.pdf
2. R. A. Dahl, *Despre democraţie*. Buc. 2003